

Zadeva C-33/20

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. januar 2020

Predložitevno sodišče:

Landgericht Ravensburg (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

7. januar 2020

Tožeča stranka:

UK

Tožena stranka:

Volkswagen Bank GmbH

Predmet postopka v glavni stvari

Potrošniška kreditna pogodba – Pravica do odstopa – Informacije, ki se morajo vključiti – Direktiva 2008/48/ES

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 10(2)(1) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi:

a) obrestno mero zamudnih obresti, veljavno ob sklenitvi kreditne pogodbe, sporočiti kot absolutno število ali kot absolutno število navesti vsaj veljavno referenčno obrestno mero (v obravnavani zadevi temeljno obrestno mero v skladu

s členom 247 Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB)), na podlagi katere se z upoštevanjem pribitka (v obravnavani zadevi pet odstotnih točk v skladu s členom 288(1), drugi stavek, BGB) ugotovi veljavna obrestna mera zamudnih obresti?

b) mehanizem prilagajanja obrestne mere zamudnih obresti konkretno pojasniti ali vsaj napotiti na nacionalne predpise, iz katerih je razvidno prilagajanje obrestne mere zamudnih obresti (člena 247 in 288(1), drugi stavek, BGB)?

2. Ali je treba člen 10(2)(r) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi navesti konkreten, za potrošnika razumljiv način izračuna za določitev nadomestila, ki se zaračuna pri predčasnem odplačilu posojila, tako da lahko potrošnik vsaj približno izračuna višino nadomestila, ki se zaračuna pri predčasnem odstopu od pogodbe?

3. Ali je treba člen 10(2)(s) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi:

a) navesti tudi pravice pogodbenih strank do odstopa od kreditne pogodbe, ki jih ureja nacionalno pravo, zlasti tudi pravico posojilojemalca do odstopa od posojilne pogodbe, sklenjene za določen čas, iz pomembnega razloga v skladu s členom 314 BGB?

b) pri vseh pravicah strank kreditne pogodbe do odstopa opozoriti na rok in obliko obvestila o odstopu, ki sta predpisana za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (v nadaljevanju: Direktiva 2008/48), člen 10

Navedene določbe nacionalnega prava

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zakon o uvedbi civilnega zakonika, v nadaljevanju: EGBGB), člen 247(3), (6) in (7)

Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB), zlasti členi 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492, 495

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka je 19. decembra 2015 s toženo stranko sklenila posojilno pogodbo za neto znesek posojila 10.671,63 EUR, namensko vezan na nakup motornega vozila VW Passat Variant 2,0 TDI za zasebno rabo.

- 2 Prodajalka vozila je bila avtohiša iz Sindelfingna. Kupnina je znašala 15.200 EUR. Tožeča stranka je prodajalki plačala polog v višini 5000 EUR, preostali znesek v višini 10.200 EUR in enkratni znesek za zavarovanje za primer neplačila v višini 471,63 EUR, skupaj torej 10.671,63 EUR, pa je financirala s prej omenjenim posojilom.
- 3 Tožena stranka je pri pripravi in sklenitvi posojilne pogodbe sodelovala s prodajalko. Ta je zlasti opravljala vlogo kreditne posrednice tožene stranke in uporabljala obrazce pogodb, ki jih je priskrbel tožena stranka. S posojilno pogodbo je bilo dogovorjeno, da bo tožeča stranka znesek posojila od 15. februarja 2016 odplačala v 48 enakih mesečnih obrokih in z zaključnim obrokom, ki naj bi ga bilo treba plačati 16. februarja 2020.
- 4 Tožeča stranka je redno plačevala dogovorjene obroke. Z dopisom z dne 22. januarja 2019 pa je nato preklicala izjavo volje za sklenitev posojilne pogodbe. Tožena stranka je odstop od pogodbe zavrnila.
- 5 Tožeča stranka meni, da se je posojilna pogodba z odstopom z dne 22. januarja 2019 spremenila v dolžniško razmerje na podlagi restitucijskega zahtevka. S tožbo predlaga, naj se ugotovi, da od 22. januarja 2019 toženi stranki ni več dolžna plačevati obrokov posojila. Poleg tega od tožene stranke zahteva vračilo do takrat plačanih obrokov posojila in pologa, plačanega prodajalki, oboje ob vračilu kupljenega vozila.
- 6 Tožena stranka meni, da je obvestilo o odstopu prepozno in da zato odstop od pogodbe ni veljaven. Meni, da kreditno razmerje ni bilo odpovedano in zato predlaga zavrnitev tožbe.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga

- 7 Rešitev spora je odvisna od odgovorov na vprašanja za predhodno odločanje o razlagi člena 10(2)(l), (r) in (s) Direktive 2008/48.

Če je bil odstop od posojilne pogodbe veljaven, tožeča stranka v skladu s členoma 495(1) in 355(1) BGB ne bi bila več vezana na posojilno pogodbo in ne bi dolgovala nobenih nadaljnjih obrokov posojila. V skladu s členom 495(1) BGB ima namreč posojilojemalec pri pogodbi o potrošniškem posojilu pravico do odstopa v skladu s členom 355 BGB. V skladu s členom 355(1) BGB potrošnik in podjetnik nista več vezana na izjavi volje za sklenitev pogodbe, če je potrošnik svojo izjavo volje pravočasno preklical.
- 8 Poleg tega bi lahko tožeča stranka v skladu z odstavkom 1 člena 357a BGB (naslovljenega „Pravne posledice odstopa od pogodb o finančnih storitvah“) zahtevala vračilo obrokov posojila, ki so bili do takrat plačani toženi stranki. V skladu s to določbo je treba prejete izpolnitve vrniti najpozneje v 30 dneh.

- 9 Če je bil odstop od pogodbe veljaven, tožeča stranka v skladu s členom 358(2) BGB ne bi bila več vezana niti na prodajno pogodbo. V skladu s to določbo potrošnik, če je veljavno preklical svojo izjavo volje za sklenitev pogodbe o potrošniškem posojilu, ni več vezan niti na svojo izjavo volje za sklenitev pogodbe o dobavi blaga, povezane s to pogodbo o potrošniškem posojilu. Pri prodajni in posojilni pogodbi gre za povezani pogodbi v smislu člena 358(3) BGB.
- 10 Tožeča stranka bi lahko nato od tožene stranke v skladu s členoma 358(4), prvi stavek, in 357(1) BGB zahtevala tudi vračilo pologa, ki ga je plačala prodajalki, ker morata financirano pogodbo v skladu s členom 358(4), peti stavek, BGB razvezati izključno posojilojemalec in posojilodajalec. Člen 358(4), prvi stavek, BGB v zvezi z razvezo povezane pogodbe med drugim napotuje na člen 357(1) BGB. Ta ureja pravne posledice odstopa od pogodb, ki niso pogodbe o finančnih storitvah, in predpisuje vračilo prejetih izpolnitev najpozneje v 14 dneh.
- 11 Pogoj za veljavnost obvestila tožeče stranke o odstopu je, da dvotedenski rok za odstop od pogodbe, določen v členu 355(2), prvi stavek, BGB, pri obvestilu o odstopu z dne 22. januarja 2019 še ni potekel. Vendar v skladu s členom 356b(2), prvi stavek, BGB rok za odstop od pogodbe ne začne teči, če v kreditni pogodbi niso navedene vse obvezne informacije v skladu s členom 492(2) BGB in členom 247, od (6) do (13), EGBGB. V takem primeru začne rok v skladu s členom 356b(2), drugi stavek, teči šele, ko se obvezne informacije naknadno vnesejo v pogodbo.
- 12 V obravnavani zadevi bi bilo zlasti mogoče predpostavljati, da niso bile navedene vse obvezne informacije, če kreditna pogodba v nasprotju s predpisi ne vsebuje vsaj ene od informacij, ki jih je treba vključiti v skladu s členom 10(2)(l), (r) ali (s) Direktive 2008/48 (oziroma ene od obveznih informacij po ustreznih nacionalnih predpisih iz člena (247)(6)(1)(1) in (3)(1)(11) EGBGB, člena 247(6)(1)(5) EGBGB, člena 247(7)(3) EGBGB).

Vprašanja za predhodno odločanje 1.a) in 1.b)

- 13 V skladu z nacionalno določbo iz člena 247(6)(1)(1) in (3)(1)(11) EGBGB je treba jasno in razumljivo navesti obrestno mero zamudnih obresti in način morebitne prilagoditve obrestne mere.
- 14 V obravnavani zadevi posojilna pogodba v zvezi s tem vsebuje naslednje informacije:
- „Po odstopu od pogodbe vam bomo zaračunali zakonsko obrestno mero zamudnih obresti. Letna obrestna mera zamudnih obresti je enaka veljavni temeljni obrestni meri, povečani za 5 odstotnih točk.“
- 15 Glede vprašanja, kako konkretne morajo biti v pogodbi informacije iz člena 247(6)(1)(1) in (3)(1)(11) EGBGB, so mnenja v nacionalni sodni praksi in

literaturi različna. Razširjeno je mnenje, da zadošča navedba zakonske določbe iz člena 288(1), drugi stavek, BGB, po kateri je obrestna mera zamudnih obresti enaka veljavni temeljni obrestni meri, povečani za pet odstotnih točk. Po drugem mnenju je treba navesti absolutno število veljavne obrestne mere zamudnih obresti in konkretno pojasniti, kako se obrestna mera prilagaja.

- 16 Za razlago nacionalne zakonodaje je odločilno razumevanje določbe člena 10(2)(1) Direktive 2008/48, ki ureja to področje in določa, da je treba v kreditni pogodbi jasno in jedrnato navesti „obrestno mero v primeru zapadlih plačil, ki velja ob sklenitvi kreditne pogodbe, ter pravila za njeno prilagoditev“.
- 17 Mogoče bi bilo šteti, da glede na zahteve te določbe Direktive zadošča, da se v pogodbo vključi vsebina določbe o zamudnih obrestih iz nacionalne zakonodaje (v tem primeru člen 288(1), drugi stavek, BGB).
- 18 Vendar ni nujno, da je treba člen 10(2)(1) Direktive 2008/48 razlagati tako. Dodatek „ki velja ob sklenitvi kreditne pogodbe“, ki ga v primerjavi z nacionalnimi predpisi vsebuje Direktiva, in zahteva po jasnosti in jedrnatosti bi lahko govorila v prid temu, da je treba veljavno obrestno mero zamudnih obresti navesti čim bolj eksaktno, torej kot absolutno število, ali kot absolutno število zapisati vsaj aktualno višino veljavne temeljne obrestne mere v skladu s členom 247 BGB, ker lahko tako potrošnik veljavno obrestno mero zamudnih obresti izračuna s preprostim seštevanjem (+ 5 odstotnih točk).
- 19 Zaradi jasnosti in jedrnatosti, ki ju zahteva Direktiva, bi bilo lahko tudi potrebno, da se pojasni mehanizem prilagajanja obrestne mere zamudnih obresti, torej da je obrestna mera zamudnih obresti po nacionalni zakonodaji v skladu s členoma 247 in 288(1) BGB za pet odstotnih točk višja od temeljne obrestne mere, ki jo polletno objavlja Deutsche Bundesbank (nemška zvezna banka), ali da se vsaj napoti na člen 288(1), drugi stavek, BGB in tudi na člen 247 BGB, ker je mogoče iz teh določb ugotoviti, kako se prilagaja obrestna mera zamudnih obresti.
- 20 Vprašnji sta pomembni za odločitev v sporu. Če je namreč odgovor na eno od vprašanj za predhodno odločanje 1.a) in 1.b) pritrđen, v obravnavani zadevi niso bile navedene vse obvezne informacije, določene v členu 247(6)(1)(1) in (3)(1)(11) EGBGB, in je tožeča stranka pravočasno in veljavno odstopila od pogodbe.
- 21 V kreditni pogodbi namreč manjka navedba veljavne obrestne mere zamudnih obresti ali vsaj veljavne referenčne obrestne mere (temeljne obrestne mere v skladu s členom 247 BGB) z absolutnim številom. V kreditni pogodbi ni pojasnjen niti mehanizem prilagajanja obrestne mere zamudnih obresti.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

- 22 V skladu z nacionalno določbo iz člena 247(7)(1)(3) EGBGB je treba v pogodbi o potrošniškem posojilu jasno in razumljivo navesti:

„pogoje in metodo izračuna za pravico do nadomestila za predčasno odplačilo kredita, če namerava posojilodajalec to pravico uveljavljati, če bi posojiljemalec posojilo predčasno odplačal.“

23 V obravnavani zadevi je v posojilni pogodbi v zvezi s tem navedeno:

„a) Posojiljemalec lahko kadar koli v celoti ali delno predčasno izpolni svoje obveznosti po tej pogodbi. [...]

b) [...]

c) Za škodo, ki je neposredno povezana s predčasnim odplačilom, lahko banka zahteva primerno nadomestilo za predčasno odplačilo kredita. Banka izračuna škodo v skladu s finančnomatematičnimi okvirnimi pogoji, ki jih predpiše Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), pri katerih se upoštevajo zlasti:

- raven obrestne mere, spremenjena v vmesnem času,
- denarni tokovi, kot so bili prvotno dogovorjeni za posojilo,
- izgubljeni dobiček banke,
- upravno breme, povezano s predčasnim odplačilom (nadomestilo za obdelavo),
- stroški tveganja in upravni stroški, prihranjeni zaradi predčasnega odplačila.

Tako izračunano nadomestilo za predčasno odplačilo kredita se, če je višje, zniža na nižjega od naslednjih dveh zneskov:

- 1 odstotek oziroma, če je obdobje med predčasnim in dogovorjenim odplačilom kredita krajše od enega leta, 0,5 odstotka predčasno odplačanega zneska;
- znesek obresti, ki bi jih posojiljemalec plačal v obdobju med predčasnim in dogovorjenim odplačilom kredita.“

24 Iz zgoraj navedene določbe posojilne pogodbe torej izhaja, da je tožena stranka pri predčasnem odplačilu kredita nameravala uveljavljati nadomestilo za predčasno odplačilo kredita. Zato bi morala navesti obvezne informacije v skladu s členom 247(7)(3) EGBGB. Za odločitev je zato pomembno, ali so bile v primeru spora v pogodbi navedene vse obvezne informacije o pogojih in metodi izračuna za pravico do nadomestila za predčasno odplačilo kredita.

25 Zahteve člena 247(7)(3) EGBGB glede obveznih informacij se v nacionalni sodni praksi in literaturi razlagajo različno.

- 26 Glede na razširjeno mnenje zadošča, če posojilodajalec merila, ki so bistvena za izračun nadomestila za predčasno odplačilo kredita, navede v grobem. V skladu s sodno prakso Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) je metoda izračuna opisana dovolj pregledno in jedrnato, če so navedena nekatera merila, in sicer raven obrestne mere, spremenjena v vmesnem času, denarni tokovi, kot so bili prvotno dogovorjeni za posojilo, izgubljeni dobiček banke, stroški tveganja in upravni stroški, prihranjeni zaradi predčasnega odplačila, in upravno breme, povezano s predčasnim odplačilom.
- 27 V skladu z nasprotnim mnenjem je nujno, da se v pogodbi navede konkretna metoda izračuna za pravico do nadomestila za predčasno odplačilo kredita, ki je potrošniku razumljiva, da se povprečno izobraženemu potrošniku omogoči, da na podlagi informacij v pogodbi vsaj grobo oceni višino nadomestila za predčasno odplačilo kredita. Po tem mnenju naj za obvezne informacije ne bi zadoščala zgolj navedba dejavnikov, ki jih je treba pri izračunu upoštevati, ker posojilodajalec ne pozna zneskov za posamezne dejavnike in ker povprečni potrošnik teh dejavnikov ne zna postaviti v ustrezno razmerje.
- 28 Za razlago nacionalne zakonodaje je zato odločilno razumevanje določbe člena 10(2)(r) Direktive 2008/48, ki ureja to področje, in sicer da je treba jasno in jedrnato navesti „informacije o pravici dajalca kredita do nadomestila in o tem, kako se bo to nadomestilo določilo“.
- 29 Mogoča je razlaga, da se je pri pojasnitvi načina izračuna dolgovanega nadomestila mogoče sklicevati na načela sodne prakse in dejavnike za izračun, ki jih je treba pri tem upoštevati, ne da se navede konkreten način izračuna.
- 30 Vendar ni nujno, da je treba člen 10(2)(l) Direktive 2008/48 razlagati tako. Tako bi bilo mogoče formulacijo, da je treba informacije navesti v jasni in jedrni obliki, razlagati tudi tako, da je treba navesti konkreten, za potrošnika razumljiv način izračuna. Uvodna izjava 39 Direktive 2008/48, v skladu s katero bi moral biti izračun nadomestila za dajalca kredita za potrošnika pregleden in razumljiv že v predpogodbeni fazi, vsekakor pa med izvajanjem kreditne pogodbe, poleg tega pa bi moral biti enostaven za uporabo za dajalca kredita ter omogočati pristojnim nadzornim organom nadzor nad nadomestili, bi lahko kazala v to smer.
- 31 Vprašanje je pomembno za odločitev v sporu. Če je odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, obvezne informacije, ki so določene v členu 247(7)(3) EGBGB, v obravnavani zadevi niso bile pravilno podane, odstop, ki ga je izrazila tožeča stranka, pa je bil pravočasen in veljaven.

Vprašanja za predhodno odločanje 3.a) in 3.b)

- 32 V skladu z nacionalno določbo iz člena 247(6)(1)(5) EGBGB je treba jasno in razumljivo navesti „postopek, ki ga je treba upoštevati pri odstopu od pogodbe“.

- 33 V obravnavani zadevi je v posojilni pogodbi v zvezi s tem navedeno, pod katerimi pogoji velja pravica posojilodajalca do odstopa od pogodbe iz pomembnega razloga. Vendar v pogodbi ni navedeno, katera oblika velja za odstop posojilodajalca od pogodbe, zlasti ne, da je treba odstop od pogodbe v skladu z nacionalno določbo iz člena 492(5) BGB sporočiti na trajnem nosilcu podatkov. Zapisano ni niti, kateri rok velja za odstop banke od pogodbe, saj na primer ni navedeno „s takojšnjim učinkom“ niti ni naveden določen rok.
- 34 Pravica posojilojemalca do odstopa od pogodbe iz pomembnega razloga v skladu s členom 314 BGB, ki po nacionalni zakonodaji velja za trajna dolžniška razmerja, torej tudi za obravnavano posojilno pogodbo, sklenjeno za določen čas, v posojilni pogodbi nikakor ni omenjena. Zapisan ni niti postopek (zlasti ne oblika ali rok), ki ga je treba upoštevati pri odstopu posojilojemalca od pogodbe.
- 35 O zahtevah glede obveznih informacij v skladu s členom 247(6)(1)(5) EGBGB so mnenja različna. To najprej velja za vprašanje, ali je v posojilnih pogodbah, sklenjenih za določen čas, sploh treba opozoriti na možnost odstopa od pogodbe iz pomembnega razloga v skladu s členom 314 BGB.
- 36 Po prvem mnenju je treba pri posojilnih pogodbah, sklenjenih za določen čas, navesti samo informacije o pravici posojilojemalca do rednega odstopa od pogodbe, ki jo ureja člen 13(1) Direktive 2008/48, ne pa tudi o pravici posojilojemalca do izrednega odstopa od pogodbe, ki jo ureja nacionalna zakonodaja v členu 314 BGB. V zvezi s tem se med drugim napotuje na uvodno izjavo 33 Direktive 2008/48 in na sistematično povezavo. Zastopano je tudi mnenje, da je treba člen 247(6)(1)(5) EGBGB v skladu z Direktivo razlagati v tako, da se smejo navesti samo informacije o pravicah do odstopa od pogodbe, ki jih Direktiva ureja v okviru popolne harmonizacije, pravice do odstopa od pogodbe, ki jih ureja samo nacionalna zakonodaja, pa se sploh ne smejo vključiti med obvezne informacije. To se med drugim utemeljuje s primerljivostjo vsebine pogodb in enotnostjo informativnega gradiva v vseh državah članicah.
- 37 Po nasprotnem mnenju mora banka posojilojemalca – vsekakor pri pogodbah, sklenjenih za določen čas – obvestiti tudi o pravici do izrednega odstopa od pogodbe v skladu s členom 314 BGB, ki jo določa nacionalna zakonodaja.
- 38 V zvezi z obsegom obveznih informacij v skladu s členom 247(6)(1)(5) EGBGB je sporno tudi vprašanje, ali je treba potrošnika pri pravicah do odstopa od pogodbe, ki jih ureja samo nacionalna zakonodaja, opozoriti na zahteve glede oblike in roka.
- 39 Po zgoraj predstavljenem ozkem mnenju, po katerem nacionalnih pravic do odstopa od pogodbe med obveznimi informacijami v skladu s členom 247(6)(1)(5) EGBGB ni dovoljeno ali vsaj ni treba navesti, so temu primerno popolnoma nepotrebne tudi informacije o formalnih zahtevah pri uveljavljanju pravic do odstopa od pogodbe, ki jih ureja nacionalna zakonodaja.

- 40 Po nasprotnem mnenju je nujno, da se potrošniku sporoči, v kateri obliki in v kakšnem roku morajo stranke kreditne pogodbe uveljavljati svoje pravice do odstopa od pogodbe, kamor sodi zlasti tudi informacija, da mora posojilodajalec v skladu s členom 492(5) BGB odpoved sporočiti na trajnem nosilcu podatkov. Pri tem se poudarjajo formulacija člena 10(2)(s) Direktive 2008/48, cilj zagotavljanja zadostne ravni varstva potrošnikov in okoliščina, da člen 10 Direktive 2008/48 ne razlikuje med pravicami posojilodajalca in posojilojemalca do odstopa od pogodbe.
- 41 Za razlago nacionalne zakonodaje je odločilno razumevanje določbe člena 10(2)(s) Direktive 2008/48, ki ureja to področje, in sicer da je treba jasno in jedrnato navesti „postopek, ki se uporablja pri uveljavljanju pravice do prekinitve kreditne pogodbe“.
- 42 Člen 10(2)(s) Direktive 2008/48 bi bilo mogoče glede na cilj popolne harmonizacije, ki se uresničuje v skladu z uvodno izjavo 9 Direktive 2008/48, razlagati tako, da je zakonodajalec sicer želel zavestno ohraniti pravice do odstopa od pogodbe, ki jih ureja nacionalna zakonodaja, da pa je treba potrošnika obvestiti samo o pravicah do odstopa od pogodbe, ki jih ureja sama direktiva. V prid temu bi lahko govoril zlasti cilj, naveden v uvodni izjavi 8 Direktive 2008/48, da se olajša „prost pretok kreditnih ponudb v optimalnih pogojih za tiste, ki kredit ponujajo“.
- 43 Ni pa nujno, da je treba prit do takšnega sklepa. Cilj ponuditi „zadostno raven varstva potrošnikov“, ki je prav tako poudarjen v uvodni izjavi 8 Direktive 2008/48, bi lahko pomenil tudi, da je treba potrošnike obvestiti tudi o pravicah do odstopa od pogodbe, ki jih ureja nacionalna zakonodaja, in o formalnih pogojih, ki veljajo v zvezi s tem. V prid temu stališču bi lahko govorili tudi uvodna izjava 24 Direktive 2008/48, v skladu s katero je treba potrošnika pred sklenitvijo pogodbe „podrobno“ informirati, in uvodna izjava 31 Direktive 2008/48, v skladu s katero bi morala kreditna pogodba na jasn in jedrnat način vsebovati vse potrebne informacije o pravicah in obveznostih, ki za potrošnika izhajajo iz kreditne pogodbe.
- 44 Vprašanji sta pomembni za odločitev v sporu. Če je odgovor na eno od vprašanj za predhodno odločanje 3.a) in 3.b) pritrdilen, obvezne informacije, ki so določene v členu 247(6)(1)(5), v obravnavani zadevi niso bile pravilno podane, odstop, ki ga je izrazila tožeča stranka, pa je bil pravočasen in veljaven.